

Redegørelse, og jeg vil derefter overlade til Tinget selv at dømmе, om det tror, at det kan nytte noget at foretage en Henvisning. Paa Udvalgets Begne kan jeg ikke tilraade at stemme derfor.

A. Nielsen: Jeg kan ikke undlade at takke den ærede Ordfører for hans ikke uvillige Stilling til Sagen. Han vil ikke tilraade at stemme for Forslaget, og det er tænder jeg, kan være rigtigt fra hans Standpunkt. Men da han ikke vil tilraade at stemme imod Andragendet, haaber jeg, at det vil blive henvist til Marineministeren.

Ordføreren (H. Holm): Jeg sagde, at jeg ikke kunde tilraade Tinget at stemme for Andragendet (A. Nielsen: Men heller ikke imod det).

Marineministeren (M. Ravn): Maa jeg blot bemærke, at jeg ser slet ikke, hvad det kan nytte at henvise dette Andragende til mig. Jeg er ikke berettiget til at give Erstatning, og jeg ser ikke, hvorledes jeg skal kunne staae Manden nogen Erstatning. Jeg kan meget beklage hans Tab; men det er noget, som desværre oftere sker, at Folk forlise eller lide Støde paa Søen, og at give Erstatning derfor fra Statens Side vilde virkelig være et Præcedens, som vilde være ganske overordentlig betænkeligt. Der er jo en Waade, hvorpaa Folk kunne sikke sig, nemlig ved at assurere, det er den rette Waade. Jeg indrømmer, at en fattig Mand kan krympe sig ved at assurere, men det er den Waade, hvorpaa man kan sikke sig. Jeg kan slet ikke se, hvad jeg skal kunne gøre ved den Sag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag af A. Nielsen:

(Bet. Nr. 15.) Andragende fra Skipper S. G. Sørensen af Hjarbæk om Stadeserstatning henvises til Marineministeren.

forkastedes med 42 Stemmer mod 22.

Man gik derefter til det sidste Afsnit, bestaaende af de Indstillinger, der angik Indenrigsministeren, nemlig Indstillingerne under Nr. 1—4 i Udvalgets Betænkning (Tillæg B: Sp. 1349—50) og Indstillingen uden for Betænkningen under Nr. 2 (se foran Sp. 5427—28.)

Ordføreren (H. Holm): De fire Indstillinger under Indenrigsministerens Resort, som jeg paa Udvalgets Begne skal anbefale, angaa Sager, som alle forelaas henvisne til Indenrigsministerens Overvejelse. Den første af dem angaar et Andragende, som er indgivet fra Føvling Sogn om, at der ved Holsted Station maa blive oprettet en Postekspedition. Paa denne Sag skal jeg ikke komme vidtløftig ind. De Herrer vide fra tidligere Aar, at der er fort mange og lange Forhandlinger om det Spørgsmaal, hvor vidt der bør være en Postekspedition ved Holsted Station eller i Holsted By. Der er anket over, at det nu gaar saaledes til, at naar Posten kommer til Holsted Station, føres den først til Byen $\frac{1}{2}$ Mil til den ene Side og næste Dag 1 Mil til den anden Side til Føvling, hvor der er Brevsamlingssted, og Befolkningen der føler sig brøstholden derved. Udvalget har i Arment, at det dog var værd at faa overvejet, om der kan træffes en Ordning, hvorved Befolkningen kunde blive bedre betjent med sin Post, og det har derfor besluttet at foreslaa Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overvejelse. Det andet Andragende er fra Ribe Byraad og Havneudvalg og er stilet dels til Ministeren, dels til Folketinget. Sagen er jo for Tiden i Indenrigsministeriet, og Folketinget kan derfor efter de almindelige Regler ikke vel gøre nogen Indstilling derom, før man ved, hvilket Resultat Ministeren kommer til. Andragendet gaar ud paa, at der af Ribe Havneklasse maa blive optaget et Laan paa 900,000 Kr. eller eventuelt 700,000—750,000 Kr., og at Staten vil garantere Renten deraf, 4 pCt. aarlig, for at Byen kan blive sat i Stand til at faa Sejløbet ind til Ribe forbedret efter en nærmere forelagt Plan. Naar vi foreslaa at henvise dette Andragende til Ministerens Overvejelse, vil jeg dog udtrykkelig bemærke, at der deri naturligvis ikke ligger nogen Godkendelse af den forelagte Plan til Forbedring af Sejløbet eller nogen Anbefaling for det statsgaranterede Laan. I disse Henseender maa Folketinget selvfølgelig forbeholde sig sin Frihed med Hensyn til sin fremtidige Stilling. Henvisningen behydrer dette, at Udvalget mener, at denne Sag fortjener at overvejes. Det er jo klart, at Ribe By, som ved Fredslutningen i 1864 har mistet det væsentlige af sit Opland, derved er kommen i stor Tilbagegang. Hvis det nu er muligt ved den omtalte eller en lignende Foranstaltning at kunne fremhjelpe Byen og tilslige Fiskeriet paa den store Fiskerbanke, der ligger der langs Sydvestsiden af Skallingen